

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van
Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe
der Societeyt Iesv**

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

VI. Liefde tot de Heylighen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

VI. CAPITTEL.

Liefde tot de Heylighen.

SY was seer godt vruchtigh tot de Heylige Engelen, Snaementlijck tot haeren Enghel-bewaerder, van den welcken sy dickwils spreekt in haer schriften, ende getuyghet van Godt kennisse bekomen te hebben, hoo sy door sijn hulpe ende bystandt krachtelijck tot Godt voort gedreven wiert. *Hier van bleef my, seght sy, een meerdere gheneghentheydt van liefde, ende meerdere eerbiedinghe tot mijnen goeden Enghel, die my van Godt ghegheven was.*

Sy was oock seer toe ghedaen tot onsen H. Vader Ignatius, wiens hulpe ende voorspraeke sy dickwils versocht, ende van den welcken sy verscheyde merkelycke jonsten, soo naer 't lichaem, als principaelijck naer de ziele verkregen heeft. Een lichaemelijck ende een geestelijck weldaet dat sy van desen Heyligen ontfanghen heeft, sal ick hier by brenghen.

Sy hadde eens de H. Aleidis tot Patronersse verkoosen: (want behalven haer ghewoonelijcke Patroonen ende Patroonerssen, nam sy in verscheyde omstanden eenighe besondere) om dat sy in 't Leven van dese H. Maghet ende Abdissē gelesen hadde, dat sy een van haere ooghen was quyt geworden, door haer menighvuldige traenen, spruytende uyt liefde tot Godt, Door dese lesse wiert *Agnes* van de selve liefde seer brandigh, ende sy versocht de voorspraeke van dese Heylighe, op dat haer 't selve gebeuren mochte. Sy wiert ten deele verhoort: want over straete gaende

wiert

wiert sy inde slincke ooghe met soo groote pyne over-
vallen, dat sy noch dagh noch nacht en konde rusten.
Sy loofde Godt over dese pynen, als over een groot
weldaet: Ende verhopte haer ooge oock te verliefen.
Maer den Reetor van de Societeyt, kennisse hebben-
de van haere quaele, al en was hy haeren Biecht-vader
niet, dede haer segghen uyt medelijden, dat sy tot
verlossinghe van dese ooghe-pyne met eenighe belofte
haeren toevlucht tot den H. Ignatius soude nemen,
om door sijn voorspraeke van dese groote pynen ver-
lost te worden: Haer verweckende, om dies te vaster
haer betrouwen op desen Heylighen te stellen, door
dien dat den Feestdagh van den H. Ignatius alsdan ge-
viert wiert. *Agnès* soude dese pynen geerne behouden
hebben: Maer om ghehoorsaem te zijn aen den Re-
etor, dede sy de belofte die haer voor gheschreven
wiert: Ende ghevoelde alsdan dese inspraecke: *Uwe*
ooghe sal ghesesen worden op den dagh van de Octave van
den H. Ignatius. Ende de genesinge is alsdan gevolgt,
soo dat Godt ten deele ingevolgt heeft haer groote
begeerte van dese ooghe-pyne te lijden, haer eenighe
daeghen laetende inde voorseyde pynen, ende noch-
rans door den H. Ignatius naer eenighe daeghen haer
genesende volghens haer verfoeck.

Haer liefde tot desen Heylighen wiert door ver-
schoeyde geestelijke weldaeden ende openbaeringhen
seer versterckt. 't sal genoeg wesen een van dese o-
penbaeringhen by te brenghen die sy in't jaer 1638. op
den avont van sijnen jaerlijcken Feestdagh ontfangen
heeft. Haeren Biecht-vader hadde tot haer geseyt, dat
sy den H. Ignatius soude bidden om sijn oprechte
Dochter te wesen. Maer *Agnès* insiende haer onweer-
digheyt

digheydt ende onvolmaecktheden, bevont sich soo naeckt ende bloot van deughden, dat sy niet en derfde komen tot foodaenigh versoeck. Naer de H. Communie, ende naer haer t'samen-spraecke met Godt, keerde sy haer selven tot den H. Ignatius, doende haer ootmoedigh beklagh, dat sy tot noch toe soo luttel liefde tot haeren H. Vader gedraegen hadde, soo traeghelijk hem ghedient hadde, ende onweerdigh was onder sijne Dochters gerekent te worden, of haer ooghen tot hem op te slaen. In dese verootmoedinghe wiert sy op-gethoghen in Godt: Ende sagh den H. Ignatius in een groot licht, die haer met de rechte handt nam, ende seyde: *Staet op mijn Dochter, volgt my.* Sy stont op in den geest, ende wiert van den H. Ignatius tot de H. Maghet gheleyt; van de H. Maghet tot den Sone, ende van den Sone tot het heet-brandende Vaderlijk herte: Alwaer sy met een soete omhelsinghe van de H. Dryvuldigheyt dese woorden verstant. *Ghy zijt die ick beminne.* In desen doorganck sagh sy een seer groote menigte van menschen, die desen Heylighen volghden, ende door hem, ende door sijn kinderen tot hun eeuwighe saligheyt gekomen waeren, van de welcke sommige verhevender waeren in glorie, sommighe min verheven. Sy sagh te samen een groote menigte van menschen die noch leefden, de welke door de kinderen van den H. Ignatius uyt de netten des duyvels getrocken wierden, ende noch sullen getrocken worden: Ende den H. Ignatius beval haer voor alle dese zielen te bidden, om volstandelijck in alle deughden voort te gaen, om naerder tot Godt te komen, ende Godts liefde t'omhelsen: Hy beval haer mede te bidden voor de vervoorderinge der saligheyt

3758 31b

L I

van

van alle menschen, soo geloovighe als ongeloovighe, op dat sy inder eeuwigheyt Godt almachtigh eere ende glorie mochten gheven, waer toe sy alle gheschae- pen zijn. Sy bekent soo veel hier ghesien te hebben, dat sy 't niet al en kan by-brenghen, ende eenen hee- len boeck hier van soude kunnen vervullen. Dan gaet sy voort in te beschrijven 't ghene sy tot Godts eere ende glorie dienstigh oordeelt verklaert te worden, ende seght: *Dat den H. Ignatius in den Hemel seer hoogh verheven is, ende by Godt seer veel vermacht, ende sijne nae- volghers in sghelijckx, den eenen meer, den anderen min, volghens haeren arbeyt die sy alhier in den Wijngaert des Heeren ghedaen hebben. Dat den H. Ignatius met sijn kin- deren eenen seer grooten ende vasten Pilaer van de H. Ker- ke is, sonder den welcken vele litmaeten van de H. Kercke in vele plaetsen schipbraeke soude lijdē.*

Door dese veropenbaeringhe, inde welcke den H. Ignatius haer met soo Vaderlijcke liefde ontfanghen, ende door de Moeder ende den Sone Godts tot den goddelijcken throon ingheleyt hadde, alwaer sy op soo wonderlijcke ende vriendelijcke maniere onthaelt was, leerde sy, dat sy een oprechte Dochter van de- sen Heylighen was: 'T welck sy om haere groote on- weerdigheyt, soo hier boven geseyt is, niet en hadde derven versoecken.

Sy behiel van dit gesicht een kinderlijcke liefde ten opficht van desen Heylighen, ende als een nieuwe plicht om daegelijckx voor de behoudenisse ende ver- voorderinghe van de H. Kercke te bidden, gemerckt dat haeren H. Vader haer bevolen hadde sulckx te doen. Haer herte spronck op van blyschap, soo dick- wils als de ghedachtenisse van dese gheschiedenisse in
haer

haer gemoet ververfcht wiert: Die haer eenen geduerighen spoorflagh was om haers naesten faligheyt van Godt te verfoecken. Ende gelijk *Ioanna van Randenraedt* met *Catharina van Gestel* haer als Leer-dochters besonderlijk belaft waeren, soo wenschte sy oock besonderlijk dat dese twee in alle deughden souden op-wassen, ende door den H. Ignatius insgelijckx, tot het Vaderlijk herte ingheleyt worden, om alfulcke gratien te genieten gelijk sy ghenoten hadde. Om dese Dochters tot soodaenigh gheluck te vervoorden, socht sy de selve in haer soete vermaeninghen ende krachtighe verweckselen tot de grootachinghe ende liefde van haeren H. Vader te brenghen.

Haere liefde tot den H. Franciscus Xaverius en was niet minder, als die sy droegh tot haeren H. Vader. Sy socht de voet-stappen van desen Heylighen, naer haer vermogen naer te volghen, inde zielen tot Godt te trecken: Sy sचेpte besondere vreught inde groote vruchten die desen Apostel tot Godts eere behaelt heeft: Sy danckte Godt over de groote gratien, die hy aen desen onvermoeyelijken yveraer van sijn glorie verjont hadde: Sy wiert in't jaer 1638. Op sijnen Feestdagh biddende inde Kercke der Societeyt, met de wesentlijcke teghenwoordigheydt van desen Heylighen vereert, wiens hoogh-verheven glorie inden Hemel, haer alsdan verthoont wiert.